

Sự Sống Đời Đời (5)

Sự Sống Đời Đời Là Cuộc Sống Tự Do

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Chúa Giê-su Cho Ta Được Tự Do

Kỳ trước ta đã thấy rằng sự sống đời đời hiện bây giờ trên thế gian này là nhận biết Chúa Trời cùng Chúa Giê-su Christ. Hôm nay chúng ta sẽ tra khảo một khía cạnh khác của sự sống đời đời.

Giăng 8:36. ³⁶ Vậy nếu Đức Con buông tha các người, các người sẽ thật sự được tự do.

“Đức Con” là con của loài người, chính là Chúa Giê-su. Chúa thường tự xưng mình là con của loài người. Căn cứ theo câu Kinh Thánh này thì người đời không có tự do, chỉ khi Chúa Giê-su buông tha chúng ta, chúng ta mới thật sự được tự do.

Nhiều người tưởng rằng nếu họ trở thành Tín Đồ Cơ Đốc thì họ sẽ mất đi tự do, chẳng hạn như họ không được đánh bạc, không được chơi cờ, không được nói dối, không được giận hờn người khác, không được làm cái này cái kia v.v.

Nhưng lời dạy của Kinh Thánh là hoàn toàn trái ngược với ý tưởng của người đời.

Nô lệ Của Tội Lỗi

Kinh Thánh dạy rằng người đời là nô lệ của tội lỗi.

Giăng 8:34. ³⁴ Chúa Giê-su đáp rằng: “Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, ai phạm tội lỗi là nô lệ của tội lỗi.”

Chúng ta đều từng phạm tội, cho nên hết thảy loài người đều là nô lệ của tội lỗi. Tội lỗi là chủ nô, chúng ta bị tội lỗi ràng buộc hoàn toàn, tội lỗi bảo ta làm cái gì thì ta phải làm, cho dù ta không muốn cũng phải làm theo.

Chỉ khi một người tin vào Chúa Giê-su, vui lòng phó thác cuộc đời của mình cho Chúa Trời, ăn năn hối cải tội lỗi của mình và chịu phép báp-tem (tức là phép rửa tội), thì hết thảy

Sự Sống Đời Đời Là Cuộc Sống Tự Do

tội lỗi của người ấy sẽ được rửa sạch bởi huyết báu của Chúa Giê-su và người ấy được buông tha khỏi vòng nô lệ của tội lỗi, từ đó trở đi người ấy mới được tự do.

Một Vài Câu Chuyện Thiết Về Nô Lệ Của Tội Lỗi

Tự do là gì? Tôi không muốn nói về những định nghĩa triết học trừu tượng khó hiểu, tôi chỉ dùng những từ ngữ đơn giản để diễn tả ý tưởng thực tế. Nói một cách rất dễ hiểu, nếu chúng ta có tự do, khi ta không muốn làm những việc tội lỗi sai lầm, thì ta không làm, không ai có thể bắt buộc ta làm những điều sai lầm trái với ý muốn của mình; ngược lại khi ta muốn làm những việc công nghĩa phải lẽ thì ta có thể làm, không ai có thể ngăn cản ta, như vậy thì là tự do.

Bây giờ để tôi kể cho các bạn nghe vài câu chuyện thiết để mô tả cho các bạn thấy rõ tình trạng của nô lệ của tội lỗi.

1. Câu chuyện của hai vợ chồng

Tôi quen biết hai vợ chồng, họ cũng khá giàu, nhưng họ cứ cãi lộn và đánh lộn nhau hoài. Nhiều khi sau một cuộc cãi lộn dữ dội, người chồng tức giận quá, ông lái xe ra ngoài đường chạy thật nhanh. Lúc đó thì người vợ hoảng sợ, bà sợ rằng người chồng sẽ bị tai nạn xe hơi. Những việc như vậy xảy ra khá thường xuyên, mỗi lần sau một cuộc đánh lộn cãi lộn, thì bà ân hận và khóc lóc thê thảm. Tôi hỏi bà vì lý do gì mà cứ đánh lộn cãi lộn hoài, bà nói rằng mỗi lần đều là tại vì bà cố ý nói những lời sắc bén để chọc tức ông chồng, rồi họ bắt đầu cãi lộn, sau cùng đi đến đánh lộn nhau. Tôi bèn hỏi bà, “Nếu chị biết là tại vì chị cố ý chọc tức chồng chị mà gây nên cuộc đánh lộn, thì chị ráng ngăn giữ lời nói của mình, đừng nói những lời sắc bén nữa.” Các bạn có biết bà này nói gì không? Bà nói, “Tôi cũng không muốn nói ra những lời đó, nhưng không biết tại sao nhịn không được, miệng tôi cứ nói ra, nhưng nói ra rồi thì tôi lại ân hận, trễ quá rồi!”

Các bạn thấy tình trạng của bà này chưa? Bà không muốn chọc tức chồng bà, nhưng bà nhịn không được, miệng bà cứ nói ra. Tình trạng như vậy thì chính là bị tội lỗi ràng buộc. Bà không muốn nói, nhưng bà bị mỗi giận hờn trong lòng ép buộc mà nói ra những lời sắc bén. Bà này đã mất đi tự do rồi, bà là một nô lệ của tội lỗi.

2. Câu chuyện của hai thiếu niên nghiện ma túy

Sự Sống Đời Đời (5)

Khi chồng tôi và tôi phụng sự Chúa ở Úc Đại Lợi, chúng tôi quen biết một gia đình người Việt Nam, họ có hai người con trai chừng mười mấy tuổi. Nhưng chẳng may, hai người con này đều nghiện ma túy. Khi chồng tôi và tôi đi thăm họ, người mẹ cứ khóc thê thảm, còn hai người con này cúi đầu xuống rất hổ thẹn. Người mẹ kể rằng khi bà biết là hai người con mình nghiện ma túy, bà dắt họ đi cảnh sát liền, bà xin chính phủ giúp đỡ họ cai nghiện ma túy. Chính phủ gửi hai người con này vô trung tâm cai nghiện. Sau một khoảng thời gian, họ cũng từ bỏ được cái tật. Nhưng khi họ được thả về nhà, chẳng bao lâu thì họ lại nghiện nữa. Người mẹ dùng nhiều phương pháp khác nhau để giúp hai người con này, nhưng phương pháp nào cũng chỉ có hiệu quả tạm thời thôi, một khi họ về nhà, thì họ lại nghiện nữa. Sau cùng bà cũng không biết nên làm gì mới phải, bà gần như tuyệt vọng rồi. Mà hai người con này cũng muốn cai nghiện ma túy lắm, họ theo đúng lời chỉ dẫn của bác sĩ trong trung tâm cai nghiện, cho nên khi còn ở trong trung tâm, thì họ cũng đạt được kết quả khá tốt. Nhưng một khi họ được về nhà, quyến rũ của ma túy quá lớn, họ chống cự không nổi, rồi họ lại nghiện nữa.

Hai thiếu niên này đúng là bị tội lỗi ràng buộc. Họ không muốn nghiện ma túy, nhưng họ đã trở thành nô lệ của ma túy, họ không còn tự do nữa, cho dù họ không muốn nghiện cũng phải nghiện.

Sau khi các bạn nghe hai câu chuyện này rồi, không chừng các bạn nói rằng, “Người đàn bà kia và hai thiếu niên này quả là nô lệ của tội lỗi, nhưng tôi không phải như vậy, tôi không có bị tội lỗi ràng buộc như thế!”

3. Câu chuyện của một bác gái

Tôi quen biết một bác gái tên là Trương Thị Mỹ, nhiều năm về trước khi gia đình bác từ Việt Nam đến Canada chẳng bao lâu, thì có chuyện không đẹp xảy đến cho bác, bởi vì có người làm mất quyền lợi của bác và nói xấu bác. Cho nên bác rất thù giận, ai mà nhắc đến tên người đó thì bác rất ghét. Khi bác gặp mặt người đó thì bác tức giận đến nỗi bị đau liền. Cứ thế bác đem lòng căm thù, oán hận như vậy suốt 10 năm trời. Trong khoảng thời gian đó bác khổ sở ghê lắm. Ai thấy bác cũng tưởng là bác đang bị bệnh nặng trong người, nhưng đó là cơn bệnh về tinh thần. Vì những chuyện đó mà bác bị đau bao tử, và bị chứng mất ngủ. Trong lòng bác thì lúc nào bác cứ nghĩ đến hận thù. Trong khi đó bác đọc biết bao nhiêu quyển sách, bác tìm đủ sách về tâm lý để coi cho khuây khỏa, nhưng bác không làm sao tìm được sự vui tươi.

Sự Sống Đời Đời Là Cuộc Sống Tự Do

Bác gái này cũng là bị tội lỗi ràng buộc. Cho dù bác cũng muốn tha thứ người đó mà bỏ quên chuyện cũ, nhưng bác không cách nào quên được.

Tự Do Thoát Ra Khỏi Định Luật Của Tội Lỗi

Bây giờ để chúng ta tiếp tục tìm hiểu về cái tự do mà Chúa Giê-su ban cho ta.

Rô-ma 8:2. ² vì định luật của Thánh Linh sự sống trong Chúa Giê-su Christ đã buông tha tôi khỏi định luật của tội lỗi và chết chóc.

Khi định luật của Thánh Linh sự sống đã buông tha chúng ta khỏi định luật của tội lỗi và chết chóc thì chúng ta không còn sống theo định luật của tội lỗi và chết chóc nữa.

Trước kia khi chúng ta còn là nô lệ của tội lỗi, mỗi khi mối thù hận, hay ghen ghét, hay lòng tham lam nổi lên, ta không cách nào kiềm chế nổi, ta bị ý tưởng tội lỗi ép buộc lôi cuốn, ta chỉ muốn thỏa mãn dục vọng của mình, ta không còn nghĩ đến hậu quả nữa, như trường hợp của người đàn bà không ngăn giữ được lời nói của mình mà cứ chọc tức chồng bà rồi gây nên đánh lộn cãi lầy, hoặc là như trường hợp của hai người con trai kia không kiềm chế được cái tật nghiện ma túy, họ không nghĩ đến hậu quả hay tương lai hay bất cứ cái gì khác, họ chỉ muốn hút cho thỏa mãn trước đã, hoặc là như trường hợp của bác gái Trương Thị Mỹ cũng vậy, bác cứ nghĩ đến hận thù đến nỗi bị bệnh.

Nhưng sau khi ta được Chúa Giê-su buông tha rồi, tội lỗi không thể điều khiển mệnh lệnh ta nữa. Bây giờ ta sống theo định luật của Thánh Linh sự sống, ta có khả năng khắc phục ý tưởng tội lỗi trong lòng.

Trong trường hợp của bác gái Trương Thị Mỹ, về sau bác gái trở thành một Tín-Đồ Cơ Đốc, Chúa Giê-su buông tha bác khỏi ràng buộc của tội lỗi. Từ đó trở đi bác mới có thể trút bỏ gánh nặng đi và được sống tự do khoan khoái (xin đọc "**Bài Làm Chứng Của Trương Thị Mỹ**" để biết rõ những chi tiết).

Khi chồng tôi và tôi phụng sự Chúa ở Philippines, mỗi tuần vào ngày thứ hai, chồng tôi đều đi vào nhà tù truyền giảng Tin Lành cho tù nhân. Có vài người tù nhân đang chờ đợi phán xét, họ biết rằng một là bị phán tử hình, hai là tù chung thân, vì tội của họ rất nặng. Tâm hồn của những người tù nhân này tràn đầy thù oán và tuyệt vọng.

Sự Sống Đời Đời (5)

Cảm tạ Chúa, về sau có một số tù nhân trở thành Tín Đồ Cơ Đốc, Chúa Giê-su buông tha họ khỏi tội lỗi. Cho dù thân thể ở trong tù, nhưng tâm hồn của họ rất tự do khoan khoái. Kỳ diệu thay! Họ có thể ca hát khen ngợi Chúa, có người còn đi truyền giảng Tin Lành cho tù nhân khác nữa.

Trong sách **Công vụ các sứ đồ** chương 16 có ghi rằng sứ đồ Phao lô và Si la vì truyền giảng Tin Lành của Chúa mà bị bỏ vào tù, nhưng họ vui mừng ca hát, làm cho các tù nhân khác đều lắng tai mà nghe.

Tự do trong tâm hồn không phải chỉ là lý thuyết, mà là một điều các bạn có thể kinh lịch được ngay bây giờ. Lời dạy chân chính của Chúa Trời rất thực tế, khi ta thực hành lời của Ngài thì ta nhận biết lời của Ngài là chân thật biết bao!

Tự Do Thoát Ra Khỏi Vòng Nô Lệ Của Sự Hư Nát

Rô-ma 8:21. ²¹ Muôn vật ước ao rằng mình cũng sẽ được giải cứu khỏi vòng nô lệ của sự hư nát, đặng dự phần trong tự do vinh hiển của con cái của Chúa Trời.

Muôn vật đều phải chịu cùng một số phận là chết đi, rồi hư nát, họ là nô lệ của sự hư nát. Cho nên muôn vật ước ao rằng mình cũng được giải cứu khỏi vòng nô lệ của hư nát, và được dự phần trong tự do của con cái của Chúa Trời. Như vậy thì có nghĩa là con cái của Chúa Trời, tức là Tín Đồ Cơ Đốc sẽ không bị chết đi và hư nát.

Không chừng có người nói rằng, “Chúa Giê-su cứu vớt ta thoát ra khỏi tội lỗi thì còn nói được đi, nhưng đâu có thoát ra khỏi chết chóc và hư nát, người Tín-Đồ của Chúa Giê-su cũng chết đi, cũng hư nát như mọi người vậy thôi!”

Hỡi các bạn ơi, những Tín-Đồ chân chính của Chúa Giê-su, cho dù thân thể xác thịt có chết đi, nhưng linh hồn của họ sẽ trở về cùng Chúa Trời. Trong tương lai vào ngày sau cùng Chúa Giê-su sẽ cho họ được sống lại, họ sẽ được ban cho một thân thể mới không còn bệnh tật, không bị hư nát, họ sẽ được hưởng sự sống đời đời ở nước Thiên Đàng (xin tham khảo bài giảng **Sự Sống Đời Đời (3)**). Cho nên sau khi những tù nhân tin vào Chúa Trời và Chúa Giê-su rồi, họ không còn sợ hãi nữa, cho dù có người đang chờ đợi xử tử hình, có người sẽ bị tù chung thân, nhưng cái chết của thân thể không có ảnh hưởng gì đến họ cả, họ đã được thoát ra khỏi nô lệ của chết chóc hư nát rồi.

Sự Sống Đời Đời Là Cuộc Sống Tự Do

Các bạn có muốn được một cuộc sống như vậy không? Một cuộc sống không bị tội lỗi ràng buộc, không bị chết chóc hư nát ảnh hưởng, tâm hồn lúc nào cũng khoan khoái tự do.

Tín Đồ Cơ Đốc Phải Sống Cuộc Đời Như Thế Nào?

Nói tóm lại chúng ta phải ăn năn hối cải, phó thác cuộc đời của mình cho Chúa Trời thì Chúa Giê-su sẽ buông tha ta khỏi ràng buộc của tội lỗi và chết chóc hư nát. Nhưng chúng ta phải cẩn thận gìn giữ tự do này.

1. Chúng ta hằng ở trong lời của Chúa Giê-su

Giăng 8:31 – 32. ³¹ Bấy giờ ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin vào ngài, rằng: “Nếu các ngươi hằng ở trong lời của ta, thì các ngươi thật là môn đồ ta; ³² các ngươi sẽ nhận biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các ngươi.”

Ta gìn giữ tự do của mình bằng cách sống ở trong lời của Chúa. Ta chẳng những chỉ là học tập lời của Chúa, ghi nhớ lời của Chúa, và tìm hiểu ý nghĩa trong lời của Chúa, tất cả những điều này đều rất tốt, nhưng chưa đủ. Quan trọng nhất là ta phải sống theo lời của Chúa. Khi chúng ta sống theo lời của Chúa, thì ta mới thật sự nhận biết lẽ thật, và chính là lẽ thật buông tha chúng ta.

Điểm này rất thực tế. Nếu bạn nói dối một lần thì sau đó bạn thường phải nói dối thêm nhiều lần nữa để che đậy sự giả dối của mình. Rốt cuộc bạn trở thành nô lệ của sự giả dối.

Hê-bơ-rơ 10:26 – 27. ²⁶ Tại vì nếu chúng ta cố ý phạm tội sau khi ta đã nhận biết lẽ thật, thì không còn có tế lễ chuộc tội nữa, ²⁷ chỉ có đợi chờ kinh khiếp sự phán xét và lửa hừng sẽ đốt cháy những kẻ bội nghịch mà thôi!

Đoạn Kinh Thánh này cảnh cáo rằng nếu ta cố ý phạm tội, thì rốt cuộc sẽ đi đến một điểm không còn được chuộc tội nữa, có nghĩa là ta sẽ mất đi ơn cứu chuộc. Bởi vậy tôi kêu gọi những người mang danh là Tín-Đồ Cơ Đốc mà vẫn sống trong tội lỗi, bạn nên ăn năn hối cải liền, cầu xin Chúa Trời giúp đỡ bạn ăn năn hối cải liền, Ngài là nhân từ thương xót, Ngài sẽ tha thứ cho bạn.

2. Ta sống theo chỉ dẫn của Thánh Linh

Sự Sống Đời Đời (5)

2 Cô-rinh-tô 3:17. ¹⁷ Và, Chúa là Thánh Linh, Thánh Linh của Chúa ở đâu, thì sự tự do cũng ở đó.

Thánh Linh của Chúa ở đâu, thì tự do ở chỗ đó. Khi ta phó thác cuộc đời của mình cho Chúa Trời rồi chịu phép báp-tem (tức là phép rửa tội), thì Ngài sẽ ban cho ta Thánh Linh ngự trong ta. Bởi vì Thánh Linh ở trong ta, cho nên ta có tự do. Thánh Linh sẽ chỉ dẫn ta, khuyến khích ta, và cũng khiển trách ta khi ta làm điều sai lầm. Ta phải tuân theo chỉ dẫn của Thánh Linh, thì ta không đi vào con đường lầm lẫn. Ngược lại nếu ta cứ phớt lờ lời chỉ dẫn của Thánh Linh, rồi cuộc sống sẽ đi đến một điểm Thánh Linh không chỉ dẫn ta nữa. Đó là một tình trạng rất nghiêm trọng. Nếu Thánh Linh không chỉ dẫn ta nữa, thì cũng tựa như Ngài không ở trong ta vậy. Thánh Linh ở đâu thì tự do cũng ở đó. Nếu Thánh Linh không ở trong ta thì ta không có tự do, ta sẽ một lần nữa lạc vào vòng nô lệ của tội lỗi.

Hôm nay chúng ta đã tra khảo sự sống đời đời là một cuộc sống tự do, ta không bị tội lỗi ràng buộc, ta được hưởng tự do trong tâm hồn và ta được thoát ra khỏi chết chóc hư nát. Ta phải ráng gìn giữ tự do này bằng cách sống ở trong lời của Chúa Giê-su và vâng theo lời chỉ dẫn của Thánh Linh.